





# كۆمپانىيە شوشە شۆرى بىي نىزدىيوان

نووسەر:

رۆلد دال

وهرگيران و دارشتنه وه:

خوسره و شايان فەر

سرشناسه	: دال، روآل، ۱۹۱۶ - ۱۹۹۰ م.
عنوان و نام پدیدآور	: کومپانیای شووشه‌شوری بی نیردیوان / نویسنده رولد دال؛ [تصویرساز کونتین بلیک]؛ مترجم خسرو شایان‌فر؛ ویراستار کامبیز ابراهیم‌زاده.
مشخصات نشر	: مه‌آباد: میژوو، ۱۳۹۹.
مشخصات ظاهری	: ۵۵ ص.: مصور (رنگی)؛ ۱۴/۵ × ۲۱/۵ س.م.
شابک	: 978-622-97709-9-3
وضعیت فهرست نویسی	: فیبا
یادداشت	: کردی.
یادداشت	: عنوان اصلی: The giraffe and the pelly and me, 1998
یادداشت	: گروه منی: ج.
موضوع	: داستان‌های تخیلی
موضوع	: Fantastic Fiction
موضوع	: داستان‌های ماجراجویانه انگلیسی
موضوع	: Adventure stories, English
موضوع	: زرافه‌ها - داستان
موضوع	: Giraffes - Fiction
موضوع	: پلکان‌ها - داستان
موضوع	: Pelicans - Fiction
شناسه افزوده	: بلیک، کونتین، ۱۹۳۲ - م.، تصویرگر
شناسه افزوده	: Blake, Quentin
شناسه افزوده	: شایان‌فر، خسرو، ۱۳۶۲ - مترجم
رده بندی دیویی	: ۱۱۳۰
شماره کتابشناسی ملی	: ۷۵۴۹۰۵۹



## کومپانیای شووشه‌شوری بی نیردیوان

نووسەر: Roald Dahl

وهر گێران و دارشته‌وه: خوسره و شایان‌فر

پینداچوونه‌وه: کامبیز ئیبراهیم‌زاده

پیت‌چن: حه‌میده قادرزاده

رووبه‌رگ: خوسره و شایان‌فر

چاپ: یه‌که‌م ۱۳۹۹

ناوه‌ندی بلا و کردنه‌وه: نه‌شری میژوو - مه‌آباد

شابک: ۹۷۸۶۲۲۹۷۷۰۹۹۳

بۆ...

سىوھىل و پىزىنە



ئەم بەرھەمە، ۋەرگىرانى چىرۆكىكى نووسەرى ناودارى برىتانيايى  
"رۆلد دال"ە، لەژىر ناوئىشانى "the Giraffe the Pelly and me".  
ئەگەرچى "رۆلد دال" ۋەك يەككىك لە گەرەترىن نووسەرانى چىرۆكى  
مندالان ئەژمار دەكرى بەلام لە ولاتى ئىمە زۆر ناسراو نىيە.  
بەھۆى ئەۋەيكە ئەم چىرۆكە تا رادەبەكى زۆر، پرە لە ناوى  
خواردەمەنى جۆراۋجۆر كە بۆ زۆربەى خويئەرانى كورد نامۆن،  
ۋەرگىرانى دەقاۋدەقى، چىژىكى ئەوتۆى نەدەبوو. بە سرنجدان بەو  
گرفتە، برىارمدا بە رەچاۋگرتنى چوارچىۋەى چىرۆكەكە، ھىندىك لە  
بەشەكانى بە دلخۋازى خويئەرى كورد دووبارە دارىژمەۋە. ھىوادارم  
ئەو دەستپۆرەدانە، لە چاۋى رەخنەگرانەۋە بە كارىكى پىۋىست  
سەبىركى و لە ئاكامدا ۋەك كارىكى جىاۋاز بخرىتە نپو گەنجىنەى  
ئەدەبى كورد





له گهړه کی ټیمه دا، له تهنیشت رینگا، باله خانیه کی چولی، بلیندی لیه. پیم خوش بوو چاویکم به ژووره کی که وی به لام همیشه داخراوه. کاتیکیش له په نجه ره کانی را له ژووری دهر وانم، ته نیا توزوخول و تاریکی دیاره. ده زانم نهومی خواریی دوکان بووه، چونکه له سهر دهر گاکه ی نووسراوه یه کی کال بووه ی لیه، که له سهری نووسراوه "غورابی فرۆشی". دایکم تیگه یاندم که قه دیم به شیرینیان ده گوت، "غورابی"، هه ربویه هه موو جاریک که سهیری ده که م، بیر له وهی ده که مه وه که کاتی خوی چ شیرینی فرۆشیکی خوش بووه.

له سهر شووشه ی دوکانه که، که سیک به خه ټیکی ناحه ز نووسی بووی: بو فرۆستن. به لام به یانییه ک دیم بو فرۆستن که پاکراوه ته وه و له جیاتیان نووسراوه: فرۆشرا.

بۇ چەند خولە كېك لەبەر دەرگاگەى وەستام و لېى رامام. هيوام  
دەخواست ئەمن كرىبام، چونكە دەمتوانى دواتر كە گەورە بووم  
سەرلەنوى بېكەمەوہ به غورابى فروشى. هەميشە پيم خوش بوو  
شيرينى فروشيه كم هەبا.



شیرینی فرۆشی من هه‌رله‌سه‌ر عه‌رزى را هه‌تا به‌رى مېچى، پر  
 ده‌بى له‌ نوڤل و شیرینیات و کیک و باقلاوه و شیرینی له‌ هه‌موو  
 جۆرى. چم له‌ ده‌کرد ته‌ گه‌ر ئى من با!!!!



ئاخ‌جار که چوومه‌وه سه‌یرى غورابى فرۆشیه‌که و له‌ ته‌نیش‌ت  
 رینگارا سه‌یرى ئه‌و باله‌خانه به‌رز و جوانه‌م ده‌کرد، له‌ پڕا وانیکى  
 هه‌مامى زه‌لام، له‌ یه‌ کیک له‌ په‌نجه‌ره‌کانى نه‌ۆمى دوورا، فریدرا  
 ده‌رئ و له‌ ناوه‌راستى رینگاکه وردوخاش بوو.



دوای چهند ساتیک کاسه‌یه‌کی ئاوده‌ست که هیشتا ته‌خته‌ی جی‌دانیشتنه‌که‌ی پیوه‌بوو له هه‌مان په‌نجه‌ره، به‌فرکه‌هاته‌خواری و راست، له‌ته‌نیشت وانه‌که، وه‌عه‌رزی که‌وت و به‌ده‌نگیکی به‌سام له‌ت‌وپه‌ت بوو. دواتر دیسان چهند شتی تر وه‌ک کاسه‌ی پرووشویی، رکه‌ی قه‌ناری و ته‌ختیکی گه‌وره به‌هه‌مان شیوه فریدرانه ده‌ری.

وینده‌چوو شیتیک، خه‌ریکه هه‌موو شتی ژووری راده‌مالی و فریانی ده‌داته ده‌ری چونکه ئه‌وجار، له‌ته پلیکان و دار و په‌ردووش به دووی دا هاتن.

دواتر ولات بیده‌نگ بوو. زۆر چاوه‌ری بووم به‌لام، هیچ ده‌نگیک له ژووری بالاخانه‌که‌وه نه‌هات.

له ریگا‌که په‌ریمه‌وه، چووم راست له‌بن په‌نجه‌ره‌که راهه‌ستم و هه‌رام کرد: ئه‌ری که‌س له مالییه؟  
که‌س ولامی نه‌داده‌وه.

خه‌ریک بوو شه‌و داده‌هات و ده‌با چووبامه‌وه مالی. به‌لام به‌ دلنیا‌یه‌وه هیچ شتیک نه‌یده‌توانی ریگرینی، له‌وه‌ی سبه‌ی به‌یانی، بو دیتنی سورپرایزی نوی، بگه‌ریمه‌وه.

سبهی بهیانی که هاتمهوه، به کهم شت که سرنجی راکیشام ده رگا نوییه که بوو. که سیک ده رگا کونه ژهنگاوییه کهی ده رهینابوو و ده رگایه کی سووری تازهی تیگرتبوو. ده رگا نوییه که زور سه رسورهینه ر بوو. به رزییه کهی دووهیندهی ده رگا کونه که بوو. بوم پرسیار بوو جگه له دیوه زمهیه ک کی ده رگایه کی تاوا زه لام ده خانووه کهی ده گری.

جگه له وه، نوسراوهی (فروشرا) کهش پاک کرابووه و له جیاتیان نووسراوهیه کی دوورودریژ، هه موو شووشه ی دوکانه کهی داپوشیبوو. به رامبه ری راهه ستام، لیی خوردبوومه وه و سرنجم دایه داخوا ده لی چی.





زۆرم حەولدا جوولەیهک، ئاماژەیهک، شتیک لە نیو  
بالەخانەکەدا بدۆزمەو بەلام هیچم بەدی نەکرد تا ئەوێکی  
لەناکاو لە سیلەیی چاومرا، جوولەیهکم هاتە بەرچاوی. یەکیک لە  
پەنجەرەکانی نھۆمی سەرئێ خەریک بوو بە ئەسپایی دەکراوە و  
سەریک تێیدا قوت بۆو.

لە سەرەکەیی خۆردبوومەو و ئەویش بە چاوە خەرە رەشە  
گەورەکانی لێم خۆردبۆو.



له پرا په نجره به کی دیکه ی ټو نهؤمه، له سهری ته واو کراوه و  
 بو سهری دنیا به، بالنده به کی زه لامي سپی، بازیدا سر لیواری  
 په نجره که.



ټه وه یانم له دندوو که سهیره که ی را که وه ک دؤدانه ده چوو،  
 ده ناسی. که لکه که چاویکی لیکردم و دهستی پیکرد:

ټای چه ندم چه زه  
 له ماسیه کی پر له به زه  
 زور زورم برسیه  
 ته ماشای ملم چه نده کزه  
 ټهری ده ریا له کوئی  
 که لکه سپی بو ت وه ره زه



ولام داوه: ئيمه زور له دهريا دوورين، بهلام ماسي فرؤشيك له نيو گوندا ههيه، زؤرئش دوور نيه.

- ماسي چي؟

- ماسي فرؤش.

- له بهر عهززي بهقه وهت!! ئه و چيه؟ ماسي پلاوم بيستبوو،

ماسي برژاو و سوور كراوه شم بيستبوو، بهلام قه تم

ماسي فرؤش نه بيستبوو. ده خوري؟

ئه و پرسيا ره نه ختيكي گيژ كردم، هه ربؤيه، ولام نه داوه و پرسيم:

ئه وهه قالهت كييه له و په نجه ري ديكه سه ري وه ده ر ناوه؟

كه لك كوتي: ئه وه زه رافه يه. سه ير نيه؟ لاقى له سه ر عه رزيه

و سه ري له نهؤمي سه ري هاتؤته ده ري.

له و قسانه دا بووين كه په نجه ره ي نهؤمي يه كيش كراوه و

مه يموونيك ده ربه ري ده ري.

مه يموون له سه ر ليؤاري په نجه ره كه خؤيه كي بادا. ئه وهنده كز بوو

ده تكوت قاللوره خوريان لي هالاندووه، بهلام ئه وهنده چاك

هه لده په ري، ئه منيشي وه خو خست.

مهيمون دهستی پيکرد، گۆرانی شووشه شوۆری ئاوا چرى:

شووشه کانتان بو ده شوین، وه کوو زيرى بدره وشى  
وهک رۆژ له سه ر ده رياه، بر يقه ی لی بنه خشى  
خيرا، خاوين، بيدهنگين، نايه لين سه رتان بيشى



کاران ده کهين به سه یرى، ته ماشای ده ست و بر دمان  
ده بی چه پله ی بو ليده ی، بو کارى ئه ورو کردمان  
خيرا و ئازا و زور باشين، هه موو شاره شايه دمان



ئاو و سابوونى ديتين، ده گه ل هينديک کار جوانى  
نيرديوانيشمان ناوى، له عه رزى و له سه ربانى  
زه رافه ی شه ش ميتر به رز، بو چييه تى نيرديوانى



دواتر گویم لی بوو زه رافه به که لکی ده کوت: که لکه گیان تکایه  
تهو پیاوه چکوله ی بینه سهری، هیندیکی بدویتین.

که لک ده سته جی باله زه لامه کانی کرده وه، هاته خواری و  
له ته نیشتمن، نیشته وه. دندوو که زه لامه که ی کرده وه و کوتی:  
بازده نیو دندوو که که م.

سه یریکی دندوو که زه لامه نارنجیه که م کرد و پاشه و پاش  
کشامه وه.

مه یموون له سه یریا هاواری کرد: مه ترسی! قووت نادا! سه رکه وه.

به که لکم کوت: به و مهرجه دیمه نیو دندوو که که ت که  
داینه خه ی.

که لک کوتی: مه ترسی! هیچ نیه.

گویت لی بی له منت که وی

شاش دندوو کی وای ده وی

دندوو کم سیحرثاوییه

نهمه وی ویک ناکه وی

خیرا بازده و هیچ مه لی

مه وه سته هه تا شه وی

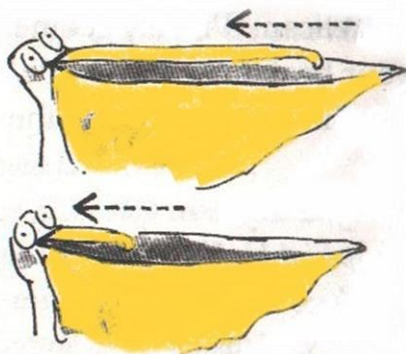
کوتم: ئەمن له جیی تاریک و داخراو دەترسم. ناچمه نیو  
دندوو که کهت ههتا سویندی نهخوی که دایناخه ی.

که لک کوتی: پیموایه هیشتا له دندوو کی من تی نه گه یشتووی. بو  
کاری له وجۆره، ناتوانم دایخه م.

کوتم: پیشانم ده، چۆن.

که لک کوتی: سهیر که!

به سه رسورمانه وه سه یرم کرد که چۆن به شی سه ره وه ی  
دندوو که که ی، به نه رمی ده کشاوه و ده چۆوه ده ناو سه ری، له بهر  
چاو ون ده بوو.



که لک کوتی: خوار ده بیته وه بو پشت ئەستۆم و ده پرواته خواری.  
سه یر نییه؟ سیحراوی نییه؟

كوتىم: سەرسورپەينەرە، وەك مېترەكەى باىم واىە. ئەگەر لە دەريە راسىتە، كە كۆت كردهو، ون دەبى.

كەلك كوتى: راست واىە. ھەر وەك دەبىنى بەشى سەرەوەى دندوو كەكەم بۇ ھىچ نابى مەگەر ئەوكاتەى ماسى دەخۆم. بەشى خوارىيى دندوو كەكەم، وەك ستلى ئاواىە. بۇ شووشەشۆردن پىرى دەكەم لە ئاواىە. ئەگەر بەشى سەرىيى ئاواىە بى كوا دەتوانم بە درىزايى رۆژ دندووكم داچىرم.

لە بەيانى ھەتا شەوى

دندووكم بۇ كارى دەوى

ئەگەر بىت و ئاواىە

كوا ئەو دندوو كە بۇ من دەبى

دەيكەمەو قسەش دەكەم

ھەر ماسىم گرت قفلى دەكەم

سى چوار دەورى پى لىدەدەم

ئەوجار دەبخۆم قووتى دەدەم

مه‌یموون له‌سه‌ر په‌نجه‌ره‌پرا‌هاواری‌کرد: به‌س به‌خۆت‌هه‌لبلی.  
خیراکه! ئه‌و‌پیاوه‌چکۆله‌ی‌بینه‌سه‌ری‌زه‌رافه‌چاوه‌رپییه.

خۆم‌هاویشه‌نیو‌دندوو‌که‌زه‌لامه‌که‌ی‌و‌که‌لکیش‌له‌شه‌ققه‌ی  
بالی‌دا،‌خۆی‌گه‌یانده‌وه‌سه‌ر‌لیواری‌په‌نجه‌ره‌که.

زه‌رافه‌له‌په‌نجه‌ره‌که‌پرا‌چاوی‌لی‌کردم‌و‌پرسی:‌چۆنی‌؟‌ناوت  
چییه‌؟

پی‌م‌کوت:‌ناوم‌هاورپییه.



زەرآفه كوتى: زۆر باشه هاورئى. ئىمه يارمه تى تۆمان پىويسته.  
هەر ئىستاش پىويستمانه. شووشه مان بۆ خاوين كرده وه دهوى.  
هەرچى هه مان بوو لهو خانوويه مان خه رج كرد. ده بى پوولينك  
پهيدا كهين. كهلك برسپيه، مهيموون زۆر زۆر برسپيه، ئەميش  
ئه وه له برسان ده مرم. كهلك ماسى ده خوا، مهيموونيش گويزى  
كاغه زى نه بى ناخوا. ئەميش وه ك ده بىنى زه رآفه يه كى تايبه تم،  
زه رآفه ي تايبه تيش گه لآى دار ئه رغه وان نه بى ناخوا. ليره ش  
پهيدا ناين. ئە گه ر په يداش بى، زۆر گرانه.

لهو كاته دا كهلك به ده م گريانه وه كوتى: ئە وه نده م برسپيه ماسى  
تۆپوويش بى، ده يخۆم.

ئاي چ بكم بۆ ماسپيه كى تۆپيو

يا ته شتيك قرژالى بۆ گه نيو

قه پالى لى داگرم هه روا نه ديو

برسپيم به قه د هه ژاريكى هه تيو

هه موو جارئ كه كهلك قسه ي ده كرد، دندوو كى به منه وه

هه لده به زيوه و هه تا به كولتر قسه ي كردبا، چا كتر هه لده به زيوه.

مهيموون كوتى: كهلك نه ماوه بۆ باقوى.



که لک کوتی: ئای کوتت! باقؤ! به دریزایی روژ ئاره زووی ده کهم  
به لام قه تم ده ست ناکه وی.

مه یموون کوتی: ئادی! ئه میش ئاره زووی گوژان ده کهم.  
گوژیکی تازهی خوش. خواردنی ئه وه نده خوشه، بیرلیکر دنه وه شی  
هه لبه زدابهم پی ده کا.

راست له وه خته دا، ماشینیکی سپی دریز، لایدا قه راغ رییه که و  
له بن ئیمه رایگرت. شؤفیریکی بهرگ شینی دهسته وانه له ده ست،  
نامه یه ک به دهسته وه، دابه زی.

به دهنگیکی نزم کوتم: خودا وه خیری گیرئی. ئه وه ماشینی حاجی  
سله مانیه.

زه رافه کوتی: حاجی سله مان کیه؟

کوتم: حاجی سله مان یه که ده وله مهندی ئه و ولاته یه.





شۆفیره که له ده‌رکی غورابی فرۆشی دا و پاشان سه‌ری هه‌له‌ینا و چاوی به من و زه‌رافه و مه‌یموون و که‌لک که‌وت که له‌سه‌ری‌را تیی‌رامابووین. شۆفیره که هیچ نه‌خه‌جلا، چونکه شۆفیری پیاوی ده‌وله‌مهند قه‌ت ناخه‌جلین.

کابرای شۆفیر کوتی: حاجی کاک‌سه‌له‌مان یه که ده‌وله‌مندی ئه‌و ولاته ئه‌م‌ری به من کردووه، ئه‌و نامه‌یه بگه‌یینمه ده‌ست کۆمپانیای شووشه‌شۆری بی‌نێردیوان.

مه‌یموون هه‌رای کرد: به‌لێ ئی‌مه‌ین.

زه‌رافه کوتی: پیاوه‌تی ده‌که‌ی ئه‌گه‌ر بۆشمان بخوینیه‌وه.

شۆفیره که نامه که ی ئاوا خوینده وه: به ریزان، ئاگاداریه که ی جه نابتانم ئه ورۆ به یانی، کاتیک به وی دا تپیه ده بووم بینی. ئه من په نجا ساله له شووشه شۆریکی چاک ده گه ریم که چی نه مدۆزیوه ته وه. کۆشکه که ی من شه شه سد و هه فتا و هه وت په نجه ره ی هه یه (جگه له گولخانه که م) و هه ره هه موویان، پیسن. پیاوه تی ده که ن هه رچی زووتر بین، چاوم پیتان بکه وی. به سپاسه وه.

شۆفیره که به دهنگیکی پر له ریزه وه ئه وه نده ی لی زیاد کرد: به ریزیان ئه و نامه یه ی به دهستی خوی نووسیوه.

زه رافه کوتی: تکایه به به ریزیان بفرموو له زووترین کاتدا دینه خزمه تیان.

شۆفیره که دهستیکی بۆ له کلاوه که ی داین و رویشته.

به رویشته نی شۆفیره که قریوه ی خوشی له نیو کۆمپانیای شووشه شۆری بی نیردیوان بلیند بوو.

زه رافه کوتی: هاوری، کۆشکی حاجی سله مان له کوئییه و چۆن ده گه نی؟

کوتم: کۆشکی حاجی سله مان به نیوبانگه. شویتنه که تان پیشان ده ده م.

مهيمون کوتی: با برۆين حاجی سله مان بينين.

زه رافه كه ميک داهاته وه و له ده رگا چوه ده رى. مهيمون له سه ر  
ليواری په نجه ره كه را بازيدا و خوی هاويشته سه ر ملي زه رافه.  
كه لكيش كه ئه منى ده نيو دندوو كيدا بوو و له ترسى گيانم توند  
خوم گرتبوو، هه لفرى و له سه ر سه رى زه رافه نيشته وه. به وجۆره  
وه رى كه وتين.

زۆرى پى نه چوو كه به هينديك دله راو كه وه، گه يشينه ده ركى  
كوشكى حاجى سله مان.



زەرافە لێی پرسیم: ئەرێ ئەو حاجی سلەمانە چۆن پیاویکە؟  
کوتم: وەللا نازانم. بەلام زۆر زۆر بەنیوانگ و دەولەمەندە.  
خەلک دەلین بیست و دوو باغەوان هەر خزمەتی باغچەیی  
گولەکانی دەکەن.

زۆر زوو تەواوی کۆشکە کە وەدیار کەوت. چ کۆشکێک! لە  
کۆشکیش گەورەتر بوو.

مەیموون کوتی: سەیری ئەو هەموو پەنجەرەیه کەن! بە  
دڵنیاپەوه هەتا ئاخیری تەمەنمان بێ کار نابین.



لهو قسانه دا بووین که له پرا دهنگی پیاویک سرنجی بۆلای راست  
راکیشاین.

پیاوه که دهیگوراندا: ره شه گه وره که ی سه ریتم دهوی. ئەو نانا.  
ره شه گه وره که.

له پشت په رژینیکرا روانیمان. پیره پیاویک به سمیلکی سپی  
زلامه وه، به گوچانه که ی دهستی ئاماژه ی بۆ ترۆیکی دارگیلاسیک  
ده کرد. نیردیوانیکیش به دارگیلاسه که وه بوو و که سیک که  
وینده چوو باغه وان بی، له سه ر دوا پلیکانی نیردیوانه که، راهه ستابوو.  
پیره پیاوه که به دهنگیکی به رز دهیکوت: ئەو دنکه ره شه زلامه م  
بۆ لیکه وه.

باغه وانه که ش دهیکوت: گه وره م! دهستم نایگاتی نیردیوانه که  
قوله یه.



حاجی سلّمان نه پراندی: حه ک به زیادم نه کردی! چند وهخته  
ئه من چاوه پئی ئه و دهنکه زه لامه ی ده کهم بگات.

که لک کوتی با برۆین. یه کسه ر بو سهر دارگیلاسه که هه لفری و  
له وی نیشته وه. به سرته پئی کوتم: هاوری خیراکه! گیلاسه کان  
لیکه وه و ده دندوو کمیان باوی.



به دیتنی ئه و بالنده زه لامه، باغه وان له ترسان له سهر نیردیوانیرا  
به ربۆوه. له خواره وهش حاجی سلّمان هاواری ده کرد: تا پره کهم  
بو بینن. بالنده یه کی زه لام خه ریکه گیلاسه کانم ده دزی. برۆ لیره!  
ده ست بو گیلاسی من مه به دهنه ده تته نگنوم.

که لک دیسان به سرته وه کوتی: خیراکه هاوری خیراکه.

حاجی سلّمان له سهر باغه وانی ده گۆراند: هه سته هه ی  
بی میشک! برۆ ئه و تا پرهم بو بینه، هه تا بیکه مه بیژینگ.

ئه و جار ئه من به سرته وه کوتم: هه مووم لیکرده وه.



دهستبه جي که لک هه لفری و لووربووه خواری، چوو له بن دهمی  
 حاجی سلهمان که خه ریک بوو گوچانه که ی به قه لسی راده وه شانده،  
 نیشته وه.

هاوکات که خۆم هاویشتبوووه سه ر لیواری دندووکی که لک و  
 لۆچیکم گیللاس خولقی حاجی سلهمانی ده کرد، کوتم: فهرموو  
 به ریز گیللاسه کانت.

حاجی سلهمان که به دیتنی ئه و ویتنه یه چاوی زهق ببوون،  
 به سه رسورمانه وه پرسی: ته ح! ئه ی خودایه گیان! ئه وه چییه؟  
 ئه نگۆ کین؟



لهو کاته‌دا زه‌رافه ده‌گه‌ل مه‌یموون که خه‌ریک بوو له‌سه‌ر ملی  
سه‌مای ده‌کرد، له پشت په‌رژینیرا قوت بوونه‌وه. حاجی سله‌مان  
که چه‌سه‌بابوو تاویک لییان راما و پاشان گوران‌دی: ئه‌و داعبا  
سه‌یروسه‌مه‌رانه کین؟

مه‌یموون هه‌لی‌دایه: ئیمه شووشه‌شورین.



شووشان ده‌شۆین به ده‌ستی

جوانیان ده‌که‌ین به راستی

وه‌کوو زیوی بدره‌وشی

بریق‌ه‌ی لی بنه‌خشی

بو‌ت ده‌که‌ین کاران ئاوا

هه‌تا‌کوو روو‌حمان ماوه

ئا‌زا و خیرا و زۆر هیمن

که‌لک و زه‌رافه و ئه‌من

زه‌رافه‌کو‌تی: به‌رین‌زا! ئیمه له‌سه‌ر بانگه‌یشتی جه‌نابتان لیره  
تاماده‌ین.

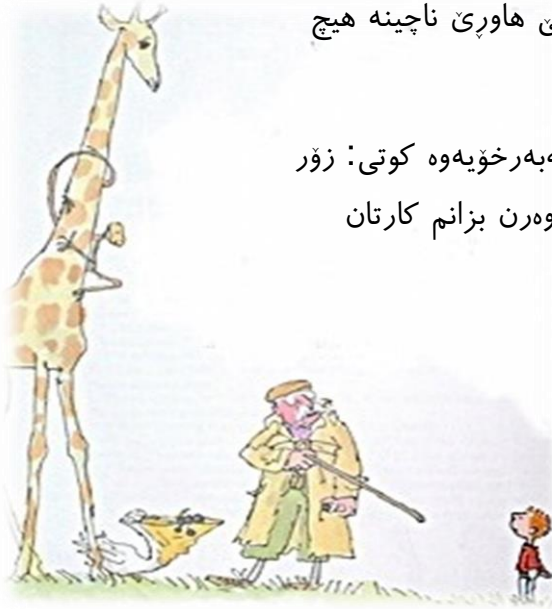
وردہ وردہ حاجی سلہ مان خہریک بوو دہاتہ وہ سہ رخو. گیلایکی  
 دہزاری ہاویشت و وردورد دہیجوو. ہہرکہ دہنکہ کہی فری دا  
 دہری کوتی: ئەو گیلای لیکردنہ و تانم زور بہ دل بوو. دہتوان  
 پاییزیش سیوہ کانم ٹاوا بو لیکہ نہ وہ؟

ہہموو لیکرا کوتمان: دہتوانین، بہ لی دہتوانین.

حاجی سلہ مان بہ گوچانہ کہی ٹاماژہیہ کی بہ من کرد و کوتی:  
 ئەدی ئەوہ کینیہ؟

زہرافہ کوتی: ئەوہ ہاوریہ. بہ ریوہ بہری  
 کارہ کانمانہ. بہ بی ہاوری ناچینہ ہیچ  
 کوئیہ ک.

حاجی سلہ مان لہ بہ رخویہ وہ کوتی: زور  
 باشہ. بہ دوامدا ورن بزائم کارتان  
 پندہ کری.



ئەمن لە دندووکی کەلک دابەزیم و ھەروا کە خەریک بووین بەرەو کۆشکی حاجی سلەمان دەڕۆشتین، باوکانه دەستی منی گرت. کاتیک گەیشتینە تەنیشت کۆشکە کە ی، حاجی سلەمان کوتی: با بزائم چ دە کەن!

زەرەفە کوتی: زۆر ئاسانە بەرێزم. ئەمن نێردیوانم. کەلک ستلە و مەیموونیش دەشوا. سەیرمان کە!



بەوجۆرە ئەو گرووپە بەنیوبانگە کەوتنە کار. مەیموون لەسەر ملی زەرەفە ھاتە خواری و شیرە ی ئاوی کردەوہ. کەلک دندووکی وەبەر شیرە کە گرت، ھەتاکوو پڕ بوو. مەیموون دیسان بە خیرایی خۆی گەیاندەوہ سەر ملی زەرەفە. ئەوہندە چاک وەسەر دە کەوت دەتکوت وەسەر داران دە کەوی. یە ک و دوو خۆی گەیاندە سەر

سهرى زه رافه. كه لك له سهر زهوى وه ستابوو و ويراى ئيمه  
سه پرى زه رافه ي ده كرد.

زه رافه بانگى كرد: له پيشدا نهومي سهرى خاوين ده كه ينه وه. ئه و  
ئاوه ي بينه سهرى.

حاجى سلهمان كوتى: گوى مه دهنه دوو نهومي سهرى، ناىگه نى.

زه رافه كوتى: كى ده لى ناىگه نى؟

حاجى سلهمان به توژىك قه لسيوه كوتى: ئه من ده ليم. پيوست  
ناكا به و مله نا قولايه ت، له وسهره ي خوتان تووشى مه ترسيه ك  
بكه ن.

ئه گه ر ده تانه هوئ بينه هه قالى زه رافه يه ك، قه ت به ناحه زى  
باسى ملى مه كه ن، چونكه شانازى به ملى ده كا.

زه رافه به تو ره ي كوتى: ملى من چيه تى؟

حاجى سلهمان نه راندى: هينده م ده گه ل مه لئوه بوونه وه رى  
بى ميشك. ده ليم ناىگه يه ي! ناىگه يه ي، ته واوا! ئيستاش خه رىكى  
كاره كه ت به .

زه رافه به بز ه يه كى پر له متمانه به خو بوون كوتى: به ريزم! هيج

پهنجهره بک له دنیا دا نییه که ئه من به و مله سیحراوییه م  
نه توانم بیگه می.

مه یموون که خه ریک بوو له سهر سهری زه رافه، هه لپه رکینه کی  
پرمه ترسی ده کرد هه رای کرد: دا پیشانی ده... پیشانی ده با بزانی  
ده توانی چ به و مله ت بکه ی.

به و هاندانه، زه رافه که ملی خودا ده زانی تا ئیستا چند دریز  
بوو، دریز و دریز تر بوو... دیسانیش دریز تر هه تا سهری زه رافه  
گه یشته ئاستی پهنجهره کانی نهومی تاخر.



مهيمون له و سه ره را چاويكي له خوارى كرد و به حاجي سلهماني  
كوت: پيت چونه؟

حاجي سلهمان زارى رهق ببوو، ئەمنيش ههروهتر. ئەوه  
سه رسورهينه رترين شتيك ببوو كه له هه موو ته مه نمدا ديتوومه.  
ته نانهت له دندوو كي كه لكيش سه ير تر ببوو.

له و سه ره زه رافه خهريك ببوو، بوخوي گوراني ده كوت به لام  
ئه وهنده به سه برى دهيكوت، به زه حمهت لبي تيده گه يشتم.  
پيموايه شتيكي تاوا ببوو:

ملم ده كيشمه وه به كه يفي خوم

به رزي ده كه م هه زار نهوم

ناچي هه لو ئه و جي ده روم

نه كا بچي برواني بوم

كه لك به دندوو كي زه لامي پر له ئاوه وه، هه لفرى و چوو له سه ر  
ليواري په نجه ره كه، نزيك مهيمون هه لنيشت. به و جو ره كاري  
ئه و كومپانيايه ده ستي پيكرد.

ده ست و برديان سرنجرا كيش ببوو. هه ر په نجه ره يه ك ته واو ده ببوو  
زه رافه مهيموني بو په نجه ره يه كي ديكه ده گواسته وه.

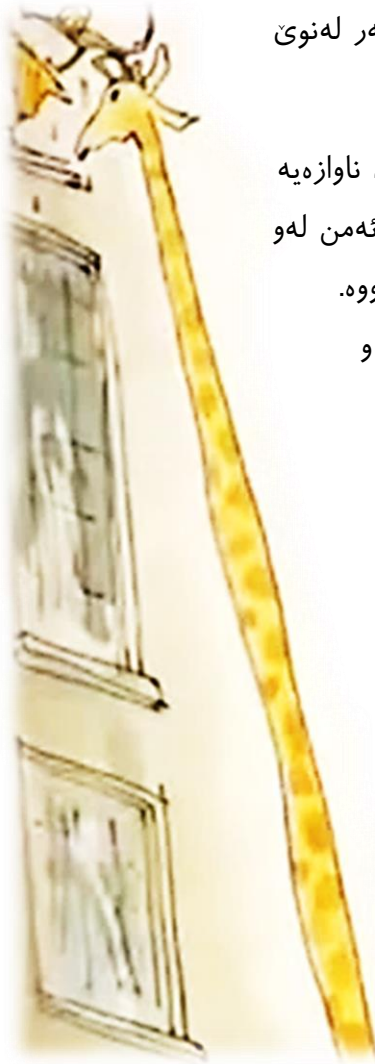
کاتیڭ هه موو په نجه ره کانی نهومی چواری، بهریکی کوشکه که  
تهواو بوو، زهرافه ملی خر کردهوه هه تا مهیموونی  
گه یانده ئاستی نهومی سی و سهر له نوی  
دهستیان پیکردهوه.

حاجی سله مان گورانندی: سهیره، ناوازهیه  
زور سهرسور هینه ره. چل ساله ئه من له  
شووشانه را دیوی ده ریتم نه دیتوووه.  
کاتی ئه وهیه له ژووری دانیشم و  
که یف بهو دیمه نانه بکه م.

دهو قسانه دا بووین که له ناکاو  
دیتم ئه و سی شووشه شوره،  
به رامبه ر دیواری کوشکه که  
رهق بوون و وهک مردوو  
به بی جووله راههستان.

حاجی سله مان لی پی پرسیم:  
چی بوو؟ چیان لیها ت؟

ولامم داوه: نازانم



پاش تاویک زهرافه که مهیموونیشی لهسه ر ملی بوو، به ماته مات له کۆشکه که دوور کهوته وه و بو لای ئیمه هات. که لکیش ده گه لیان هات. زهرافه سه ری هه تا بن گوئی حاجی سله مان هینایه خواری و به سرته پیی کوت: به ریزم پیاویکی ده مانچه به ده ست له یه کیک له ژووره کانی نهومی سه ری خه ریکه کمۆده کان ده پشکنی.

حاجی سله مان به بیستنی ئه و قسه یه، رمبیک له جیی خوی ده ریه ری و به تووره یی کوتی: کامه ژوور؟ پیشاننده خیرا. زهرافه به سرته کوتی: نهومی سی، ئه و ژووره ی په نجه ره کانی کراوه یه.





حاجى سلەمان گوراندى: يا خودا ھاوارا! ئەو دەيوى حاجى ژىنيە.  
 لە زىرەكانى دەگەرى. زەنگ بۇ پۇلىسى لى بدەن. ئەرتەشى بانگ  
 بکەن. ھىزى وشكانى بە تۆپەوہ بىنن.

حاجى سلەمان خەرىكى ئەو قسانە بوو كە كەلك ھەلفرى. لە  
 كاتى ھەلفرىنە كەى دا خۆى سەراوبن كرد و ئاوەكەى رشت.  
 پاشان ئاگام لى بوو كە خەرىك بوو بەشى سەرەوہى  
 دندوو كەكەى دەھىنايە دەرى وەك ئەوہى خۆى ئامادەى كارىك  
 بكا.



حاجى سلەمان گوراندى: ئەو بالندە شىتە خەرىكى چىيە؟  
 مەيموون بە دەنگىكى بەرز كوتى: راوہستە و ببىنە. ھەناسەت  
 راگرە و چاوت مەترووكىنە پىرەپىاوا! بزانه كەلك چ دەكات.  
 كەلك وەك فىشەك لەوسەرەرا لووربووہ پەنجەرە كراوہ كە و  
 چووہ ژوورى. پاش چەند چركەيەك، بە دندووكى داخراوہوہ  
 ھاتە دەرى و لە تەنىشت حاجى سلەمان نىشتەوہ.



دهنگی تهقه ته قینکی به هیز له نیو دندوو کیرا دهات، وه ک ئه وهی  
یه کینک به چه کوچ دندوو که که ی بکوئی.

مه یموون قیژاندی: که لک گرتی. که لک دزه که ی گرت.

حاجی سله مان که له خویشیان چه جمینی نه بوو، گوراندی: بژی  
پیاوه بژی.

له نا کاو دهسکی گوچانه که ی بادا و شمشیریکی تیژی بریقه داری  
لی ده رکینشا. هاوکات که وه ک که سیکي شاره زا، شمشیره که ی  
هه لده سوراند گوراندی: دندووکت بکه وه با ئه و شمشیره ی ده  
ورگی رۆکه م. وای ده ورگی رۆکه م بۆ خوشی نه زانی چی به سه ر

هات. وهك سهلكه پهنير، به بزماريويه ده كه م. ريخولهي دهدهم  
به تاجيه كانم.

بهلام كهلك دندووكي نه كرده وه و وهك ئامازه يه ك بو  
حاجي سلهمان، سهري بادا.

زه رافه كوتي: گهوره م ئه وه دزه ده مانچه ي پيه. كهلك دندووكي  
بكاتوه، هه موومان ده ئه نكيوي.

حاجي سلهمان هاوكات كه سميله كانی وهك قاميش قرژ بيوون  
گوراندي: با پيي بي! ده گهل ئه وه ناله باره م پیده كری. بيكه وه كا كه!  
بيكه وه!

له پرا دهنگي ته قه يه ك كهلك و حاجي سلهمانی ميتريك ده حه وا  
کرد. حاجي سلهمان هه روا كه خهريك بوو پاشه وپاش ده كشاه  
زیراندی: نه يكه يه وه كا كه! نه يكه يه وه! توندي داخه. ئه وه خهريكه  
به فيشه ك ري ده كاته وه هه تا خو ي دهرباز كا. بيكه يه وه قه ت  
تاقه يه كمان، ناهيلي.

زه رافه هه راي كرد: كهلكه گيان بيشله قينه. په راسووي هه موو  
تيككه وه. وای لي بکه ئيدي ئيشتيای دزی، نه كاته وه.

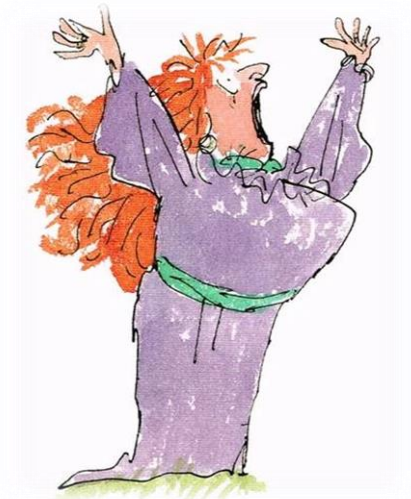
که لک دهستی بیکرد، سه‌ری وا راده‌وه‌شانند که جگه له تارماییه ک  
هیچ دیار نه‌بوو. دزه‌ک‌ه‌ش له‌وانه‌یه ده‌ردی دۆی نیو مه‌شکه‌ی  
به‌سه‌ر هاتبی.



زه‌رافه کوتی: بژی که لکه گیان! بیشله‌قینه! وای لی بکه نه‌توانی  
ته‌قه بکاته‌وه.

له‌وکاته‌دا پیریژنیکی پان‌وپۆری پرچ خه‌نه‌یی، به‌قیژه‌قیژ له  
کۆشکه‌که ده‌رپه‌ری ده‌ری.

- زیڤه‌کانم، گواره‌کانم، بازنه‌کانم.... گه‌سکیان لیدا!  
هه‌موویان دزی.



ئەو پىرىژنە پان وپۆرە كە پەنجاو پىنج سال لە مەوبەر گۆرانىبىژىكى  
بەنئوبانگ بوو، لەپرا ئەو گۆرانىيەى چرى:

زىرە كانم ھەمووى دزران، ھەمووى دزران

گوارە كانم، بازنە كانم، ھەمووى دزران

كوانى دۆستىك، يارمە تىم كا، وە دەستىان خا

دلخۆشم كا، سەرخۆشم كا، وە كوو جاران

ئىمە ھەموومان جگە لە كەلك ئەوئەندە بە دەنگى ئەو پىرىژنە  
سەرسام بووین كە دوابەدواى ئەو دەستمان پىكرد:

بىنەوہ تۆ، تۆ بۆى بىنەوہ، ھەموو زىرە كان

زىرى وى بىنە، بە ھەر دوو دەستان

دوایی حاجی سلّمان هاوکات که ئاماژه‌ی به که لک ده کرد  
کوتی: حاجی ژن ئارام به! ئه و بالنده زرینگه، ئه و بوونه و هره دزگره  
سه رسور هینه ره، رزگاری کردین. دزه که ئیستا له نیو دندووکی  
دایه.

حاجی ژن چاویکی له که لک کرد و که لک چاوی لی کرده و و  
وه ک ئاماژه‌یه ک چاویکی داگرت.

حاجی ژن قیزاندی: ئه گه ده ویدایه بو بهری نادهن و ئه تۆش به و  
شمشیره به نیوبانگهت وه دوای ناکه وی؟ زیره کانم ده ویتته وه.  
دندووکت بکه وه.

حاجی سلّمان نه راندی: نابی نا. ده مانچه ی پییه، هه موومان  
ده کوژی.

دیار بوو که سیک په یوهندی به پۆلیسه وه کردبوو چونکه زیاتر له  
چوار ماشین به ئاژیر لیدان و به په له بو لامان ده هاتن.

له چند چرکه یه ک دا شهش پۆلیس ده وره یان داین.  
حاجی سلّمان پیی ده کوتن: ئه و ناجسنه ی لیی ده گه رین ده  
دندووکی ئه و بالنده یه ی دایه. بو قۆلبه ست کردنی ئاماده بن.

به که لکیشی ده کوت: بو کردنه وه ی ئاماده به. ئاماده ی؟ سه بر  
سه بر ... بیکه وه.

که لک دندوو که زهلامه که ی کرده و دستبه جی پؤلیسه کان  
 خویان به دزه ی دادا. دهمانچه که یان لی ئه ستاند. ده ریانکیشا  
 ده ری و قؤلبه ستیان کرد.



فه رمانده ی پؤلیسه کان هاواری کرد: بژین کورینه! بژین! ئه وه  
 خوله دزه یه، راست بوخویه تی.

فه رمانده که کوتی: خوله دزه زرینگترین و مه ترسیدارترین دزی  
 دنیا یه. ده بی به لووله ی پلووسکی سه ربانی دا وه سه ر که وتبی.  
 خوله دزه به هه موو جییه کدا ده توانی سه رکه وی.



حاجی ژن هاواری کرد: زیره کانم! زیره کانم ده ویتته وه! زیره کانم  
له کوین؟

فه رمانده ی پۆلیسه کان هاوکات که لۆچیک زیره مزه مبه ری له  
گیرفانه کانی خوله دزه ده کیشا ده ری کوتی: ئه وه تان زیره کانت  
حاجی ژن.

حاجی ژن له خوشیان دلی له خۆبۆوه و کهوته ئه رزی.





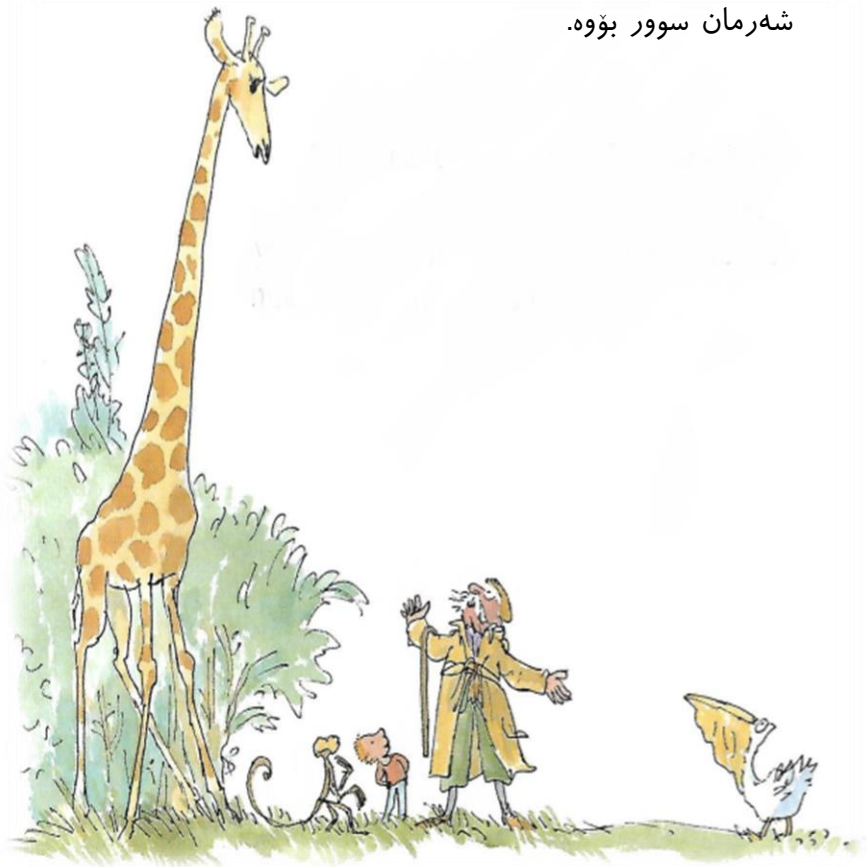
کاتیک پۆلیسه کان خوله دزه ی به نیوبانگیان به قۆلبه سستی برد و قهره واشه کان حاجی ژنیان به بیهۆشی برده وه ژووری، هه موومان ده گه ل حاجی سلّه مانى له سه ر چیمه نه که راوه ستا بووین که مه یموون به سه رسورمانه وه کوتی: سه یر که ن گولله ی ئه و دزه، دندووکی که لکی بیچاره ی کون کردوو.

که لک کوتی: به لئی کونی کردوو. تازه چیدی بو ئاو بردنیش نای.



حاجی سلّه مان ده ستیکی به روحمی به سه ر دندوو که که ی داهینا و کوتی: خۆت ناراحه ت مه که که لکی ئازیزم. شوڤیره که م هه ر ئیستا به و ئامراهی ته گه ره کانی ماشینه که می پین پینه ده کات، بو ت پینه ده کات. شتی گرینگتر له و کونه چکۆله ی دندووکت هه یه له سه ری بدوین.

هه موو چاوه رې بووین بزاین حاجی سله مان ده لې چی.  
حاجی سله مان کوتی: هه مووتان گوی بگرن. ئه و زیرانه ی ئیوه  
پاراستان، به هایان میلیون میلیون بوو.  
مه یموون سه ریکی بو له قاند. زه رافه بزیه کی هاتی. که لکیش له  
شهران سوور بووه.



حاجی سلەمان درێژەى بە قسە کانیدا: ئەگەرچی هیچ پاداشیک ناتوانی ولامدەرى ئەو چاکەتان ببیت، بەلام دەمەهەوی پێشنیاریکتان بدەمى که هیوادارم ببیتە مایەى خوشتان. مەیموون، کەلک و زەرەفە داواتان لى دەکەم هەتا هەتایە لەسەر مەلکی من بژین. هەربۆیە، گەورەترین کادىنى خۆم وەک خانووی تايبەت دەدەم بە ئیو. سۆبەى تايبەت، حەمام، چىشتخانە و هەر شتىکی دیکە که بۆ ژيانىکی ئاسوودە پيوستتان بى بۆتان دادەمەزرىتم. لە ولامدا ئیو شوش شووشەکانم خاوين راگرن و گىلاس و سىوہ کانم بۆ لیکەنەوہ. ئەگەریش کەلک پىنى خۆش بوو جارجار بەو دندوو کەى دەورىکم پىلیدا.

کەلک کوتى: مایەى دلخۆشىمە گەرەم. پىتان خۆشە ئىستا دەورىک لىدەین؟

حاجى سلەمان کوتى: لىی گەرى بۆ پاش چای.

لەو کاتەدا زەرەفە نەرمە کوخەيەکی کرد و چاوى بریە ئاسمان.

حاجى سلەمان پرسى: گرفت چىیە؟ بىللى با بزانی.

زەرەفە بە مینگەمینگەوہ کوتى: پىم خۆش نییە بلىی پىنەزان و چاونهزىرن. ئىمە گرفتىکی گەرەمان هەيە. ئىمە بەراستى قران لىدراوين و چەندىن رۆژە هیچمان نەخواردووہ.

حاجی سلّمان کوتی: زه‌رافه‌ی ئازیزم! به‌راستی بی‌میشک بووم.  
لیره خواردن گرفت نییه.

زه‌رافه کوتی: به‌داخه‌وه هه‌موو شتیک هه‌روا ئاسان نییه.  
هه‌روه‌ک ده‌بینن ئەمن....

حاجی سلّمان گورانندی: به من مه‌لی! بوخۆم ده‌زانم. ئەمن  
کارناسی بوونه‌وه‌ره‌کانی ئافرێقام. ئەو کاته‌ی دیتمی زانیم که ئەتۆ  
زه‌رافه‌یه‌کی تایبه‌تی. وا نییه؟

زه‌رافه کوتی: به‌لی راست ده‌فه‌رمووی به‌لام گرفتی ئیمه‌ ئه‌وه‌یه  
که ته‌نیا....

حاجی سلّمان گورانندی: پێویست ناکا به منی بلی. به باشی  
ده‌زانم که زه‌رافه‌یه‌کی تایبه‌ت ته‌نیا جوړیک خواردن ده‌خوا.  
زه‌رافه‌ی تایبه‌ت ته‌نیا گه‌لای دارئه‌رغه‌وان ده‌خوا. وا نییه؟

زه‌رافه ئاخیکی هه‌لکیشا و کوتی: به‌لی راست ده‌فه‌رمووی. هه‌ر  
ئه‌وه‌ش بوته‌ گه‌وره‌ترین گرفتی من له‌و کاته‌وه‌ گه‌یشتوومه‌ته‌ ئه‌و  
که‌نار ئاوانه.

حاجی سلّمان کوتی: زه‌رافه‌ی ئازیزم ئەو شتانه له‌سه‌ر  
ملک‌وماشی حاجی سلّمان گرفت نین. سه‌یری ئه‌وبه‌ری بکه.  
دارستانیک له‌ دارئه‌رغه‌وان.

زەرپه سهیری کرد. سهیری سورما. لهخویشیان هیچ قسهیهکی  
 بونههات. چاوی پر بوون له ئاو و فرمیسکهکانی هاتنه خواری.  
 حاجی سلهمان کوتی: شهرمی مه که. به ئیشتیای خوت بخو.  
 زهرافه که له خویشیان باوهری نه ده کرد، چوارنال غاریدا و به قاقا  
 خوی گه یانده دارئه رغه وانه کان. ههر ئه وهنده مان دیت که له نیو  
 دارستاندا ون بوو.



حاجی سلهمان ئاوا دریزه ی به قسهکانی دا: لهبابهت مهیموونهوه  
 پیموایه به و شته ی که ئیستا دهیلیم زور دلخوش دهیی.  
 ملکوماشی من پره له داره گویتز، ههزاران داره گویتزی زهلام..

مهیموون پرسی: گویتز؟ چ چۆره گویتزیک؟

حاجی سلهمان کوتی: ههلبهت گویتزی کاغهزی.

مهيمون قيژاندى: گويزى كاغەزى!! نا پيموانه پى مه به سست  
گويزى كاغەزى راستى پى. فشەم پى ده كهى! به راستىت نييه.  
گويم زرينگاوه ته وه.

حاجى سلەمان هاوكات كه به دهست ئاماژهى ده كرد كوتى: داره  
گويزىك ئه وه تا له هووه يه.

هه ر ئه وه نده مان ديت كه مهيمون وه ك فيشه كى ده رپه رى و  
خوى گه يانده سه ر داره گويزى. پرى به گويزان داده گرت،  
توكله كهى ده شكاندن و كاكله كهى به ئىشتيا ده خواردن.



حاجی سلّمان کوتی: ماوه که لک!!

که لک به دلّراو که وه کوتی: به لئی! به لّام به داخه وه ئه و شته ی  
ئهن ده یخۆم له سه ر داری شین نابیتته وه. ئهن ته نیا ماسی  
ده خۆم. داخودا بۆتان زه حمه ت نابی ئه گه ر ئهن رۆژی داوای  
له ته ماسیه ک بکه م؟ قاشه بی یا باقۆ.

حاجی سلّمان وه ک ئه وه ی وشه کانی تامی زاری ناخۆش که ن  
به پرتا و ده ریپه راندنه ده ری: چا و له و به ری که! به ره و باشوورر.  
چا و لیکه!

که لک چاوی بریپه ملک و ماشه پان و به ری نه که و چۆمیک ی گه وره ی  
له دووره وه دیت.

حاجی سلّمان کوتی: ئه وه چۆمی مه جیدخانه. باشترین چۆمه بۆ  
باقۆ له هه موو کوردستان.

که لک قیزاندی: باقۆ!! شوخی ده که ی! به راستیت نییه.

حاجی سلّمان کوتی: ئه و چۆمه پر له باقۆیه. هه مووی ئی منه.  
برۆ که یفی بکه.

هیشتا حاجی سلّمان قسه که ی ته وا و نه کردبوو که که لک له  
شه ققه ی بالی دا و رۆیشت. ده گه ل حاجی سلّمان سه یرمان کرد  
که چۆن به خیرایی بۆ لای چۆمه که هه لّفری و بۆ ماوه یه ک

لهسهر چۆمه که سووراوه، ئهوجار لووربووه خواری. تاویک ون بوو، له پاشان، باقۆیه کی زهلام به دندوو کهوه، هه لفریوه.



ده گه ل حاجی سله مان له سه ر چه مه نه کان له ته نیشته کۆشکه که ی وه ستا بووین که کوتی: ده ی هاوړی گیان! پیم خۆشه که هه موو به ئاوات گه یشتن. به لام ئه دی ئه تۆ کوړی باش؟ نازانم داخودا هه یچ ئاواتیکت بوخۆت هه یه یا نا. ئه گه ر هه ته پیم خۆشه بیزانم.

به ری دهستم خورا. ههستم کرد که قه راره به زووی شتیکی گه وره بو من بقهومی.

به دلّه راو که و مینگه مینگه وه کوتم: به لّی! تاقه ئاواتیکم هه یه.

حاجی سله مان به دهنگیکی نه رم و هیدی کوتی: بیلّی! چیه؟





کوتم: لهو گه ره که ی لئی ده ژیم، کونه خانوویه کی داری لیه. غورایی فرۆشی پئ ده لئن. له کونه وه شیرینی فرۆشی بووه. به ئاواته وه م که سیک په یدا بی و سه ره لئوی بی کاته وه به شیرینی فرۆشیه کی باش.

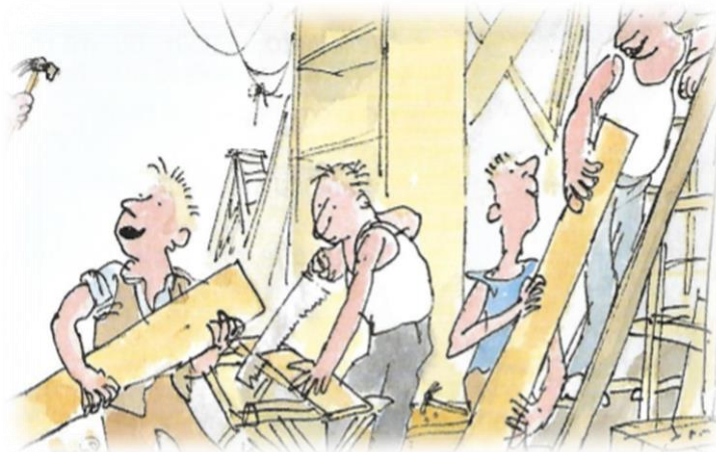
حاجی سله مان کوتی: که سیک؟ یانی چی که سیک؟ پیکه وه ده یکه ین. پیکه وه ده یکه ین به باشرین شیرینی فرۆشی دونیا به و ته تو کورم، ده بی به خاوه نی.

هه رکاتیک حاجی سله مان که یفی ساز ده بوو سمپله کانی قنج ده بوون و هه لبه زدا به زیان ده کرد. ته و کاته ش وه ک ته وه ی سموره ریمبازینی له سه ر ده م و چاوی بکا ده ستیان به هه لبه زدا به زی کرد. هاوکات که له خویشان گوچانه که ی

هه‌لده‌سوراند کوتی: ده‌بی ئه‌ورۆ ئه‌و شوپنه‌ی بکرم. دوایی ده‌سته‌کار ده‌بین و هه‌موو شتیک به‌ خیرایی ئاماده‌ ده‌که‌ین. سه‌بر که و بینه‌ چ شیرینی‌فرۆشییه‌ک له‌و غورابی‌فرۆشییه‌ی ساز ده‌که‌م.

جیگای سه‌رسۆرمان بوو که چۆن هه‌موو کاره‌کان به‌ خیرایی ده‌چوونه‌ پیش. له‌بابه‌ت کرینی شوپنه‌که‌وه‌ هیچ گرتیک نه‌بوو چونکه‌ خاوه‌نه‌که‌ی زه‌رافه‌ و مه‌یموون و که‌لک بوون و بو‌خۆیان داواکار بوون که بی‌به‌رامبه‌ر بیده‌ن به‌ حاجی‌سله‌مانی.

وه‌ستا و دارتاش پیوه‌ربوون و ده‌ستیان کرد به‌ نۆژن‌کردنه‌وه‌ی ژووره‌که‌ی و کردیانه‌وه‌ سی نهۆم. له‌ هه‌ر نهۆمی‌کدا چه‌ندین و چه‌ند هه‌رزالیان دانا و هه‌ر هه‌موویان به‌ نێردیوان ته‌یار کران، بو‌ ئه‌وه‌ی ده‌ستیان پی‌رابگا. قه‌رتاله‌ش بو‌ کریاران ته‌رخان کرا.



له پاشان قهرتالهی سهر ههرزالان به نوقل و شیرنی و شیرنیات و باقلهوا و ههزار جور شیرنی تر، پرکران. ههمووی ئه و شته سهیروسه مهر و سرنجراکیشانه به فرۆکه له ولاتانرا دههاتن.

شیرنیاتی تایبته له چینرا، شیرنی جوراوجور له دانمارکیرا، گهز له ئیرانرا، شوکولیات له برازیلرا، باقلهوا له تورکیارا و قاوت و ئارده توو له کوردستانرا دههاتن. به دریژایی دوو ههوتوو، قودووی جوراوجور له چوار گوشهی دنیا به لیشاوه دههاتن به جوریک ئهمن نه متوانی چیتر لیان بکۆلمهوه داخوا له کویرا هاتوون.



له رۆژی کرانه وهیدا بپارم دا هه موو شتیك خۆرایی بی، هه ربۆیه، شویته که له بهر هرووژمی حه شیمهت، جمه ی دههات. کامیرای ته له فیزیۆنه کان و هه والنیری رۆژنامه کان هه موو له وێ ئاماده بوون. حاجی سلّه مان و هه فالانم، زه رافه و که لک و مه یموون له بهر ده رگاکه وه ستابوون و چاویان بریبوو هه ئه و دیمه نه سرنج راکیشه. بۆ چه ند خوله کیک له شیرینی فرۆشی هاته ده ری و وه ک دیاری، بۆ هه ر کامیان قودوو یه ک شیرینیاتی زۆر تایبه تیم هینا.

چونکه هه واکه ی سارد بوو، هیندیکم شیرینیاتی تایبه تی ولاتی ئایسله ند بۆ حاجی سلّه مانی هینا. له سه ری نووسرابوو که به کاربه رانی دلنیا ده که نه وه که هه ر که س ئه و شیرینیاته بخوا، وه ک ته ندوور گه رم دادی، ته نانهت ئه گه ر به چله ی زستانی به رووتی له ساردترین شویتی زه وی وه ستایی. هه ر که حاجی سلّه مان شیرینیاته که ی قووتدا دوو که لکی یه کجار زۆر به پرتاو به هه ردووک کونه لووته پیره کانیدا هاته ده ری به جوړیک بۆ ساتیک پیم و ابوو سمیلّه کانی ده گه ل خۆی برد.



حاجی سلّمان هاواری کرد: ناوازهیه، سه‌سورپهینه‌ره. قوتوویه ک  
له و شته ده‌گه‌لّ خۆم ده‌به‌مه‌وه بو مائی.

توو‌ره‌که‌یه‌کیشم ئارده‌تووی هه‌ورامانی دا به زه‌رافه. ئه‌و  
ئارده‌توو‌یه‌ی له‌ داره‌توو‌ه‌کانی لآخره‌کانی هه‌ورامان، به‌ره‌م دیت  
و ده‌گه‌لّ خواردنی، دیمه‌نی سرنج‌راکیشی ئه‌و ناوچه‌یه‌ت دیته  
به‌رچاو.

زارافه له‌ کاتیک‌دا، شیرنایی ئارده‌توو له‌ قورگی ئاوا ده‌بوو و به  
مله‌ درێژه‌که‌یدا ده‌چوو‌ه‌خواری، کوتی: ئه‌وه‌ زۆر خۆشه‌ته‌نانه‌ت  
له‌ گه‌لای دارئه‌رغه‌وانیش خۆشتره‌.

بو‌ که‌لک، زارچوو‌یه‌کم پر به‌ دندوو‌کی بنیشتی کوردی دایه‌.



ئه‌و بنیشته‌ی وه‌ک ده‌ازانن ئه‌و مندالانه‌ ده‌یکرن که

به‌ ده‌م ریگاو‌ه‌ ناتوانن به‌ فیتوو‌ مووزیک

بژهنن. ئه‌و بنیشته‌ کاریگه‌رییه‌کی

گه‌وره‌ی له‌سه‌ر که‌لک هه‌بوو به

جو‌ریک هه‌ر که‌ ده‌ دندوو‌کی

هاویشت، یه‌کسه‌ر وه‌ک بولبول

ده‌ستیکرد به‌ چرین، له

کاتیک‌دا که‌لک بالنده‌یه‌ک

نییه‌ که‌ قه‌ت بخویتی.

قوتووبه کم له و نوځله ره شه وردانهش دا به مهيموونى، نه و  
نوځلانې به منلانى خوار ته مهن چوار سال نافرؤشرين.

کاتیک يه ک دانه ي قووت دده ي بو خوله کيک دواتر،

هه ناسه ت گر ده گري و ده تواني

به فوو کردن، باوه شيک ئاگر

به به رزي شهش ميتر بو

ئاسمان بنيري.

مهيموون هه رکه دانه يه کي ده زاري

هاويشت، هه ناسه ي گري گرت.

حاجي سله مان شه مچه يه کي

له بهر ده مي مهيموون راگرت

و گوراندي: فووي لي بکه

مهيموون، فووي لي بکه!

ده گه ل فووي مهيموون، کوگايه ک

ئاوري سوور، به به رزي باله خانه که، هاته ده ري.

زور سه رسوره يته ر بوو.

له و کاته دا کوتم: ده بي ئيستا

به جيتان بيلم. ده بي بروم

چاوديري مشترييه کانم بکه م.



زه‌رافه کوتی: ئیمه‌ش ده‌بی برۆین. سه‌د په‌نجه‌ره‌مان هه‌یه که ده‌بی پیش تاریک بوون، خاوتیان بکه‌ینه‌وه.

مال‌ئاواییم له حاجی‌سله‌مان کرد و دوای ئه‌و، مال‌ئاواییم له باشتین هه‌قالانه‌ی هه‌موو ژیانم کرد. له‌په‌را هه‌موو بیده‌نگ و دلته‌نگ بووین و مه‌یموون له حالیک‌دا که چاوی پر له‌گریان بوو ئه‌و گۆرانییه‌ی بو کۆتم:

به‌حوزه‌نه‌وه، خواحافیزیت لی ده‌که‌ین  
و به‌جیی دیلین ئه‌و دوکانه

وه‌ره با تیر ته‌ماشات که‌ین  
چونکه ئه‌وه دوا دیداره

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئیمه‌ تۆمان  
زۆر خوش ده‌وی

زوو زوو وه‌ره، با بتینین،  
نه‌وه‌ک جاریک هه‌زار باره.

